

EN CAIAC PELS VOLTANTS DE SANT FELIU

Entre Sant Pol i cala Jonca

EXCEPCIONAL RECORREGUT QUE ENS DESCOBREIX, TOT REMANT, ELS RACONS MÉS INACCESSIBLES DEL LITORAL DE SANT FELIU DE GUÍXOLS

Pere Sala i Josep M. Dacosta > TEXT // Josep M. Dacosta > FOTOGRAFIA

El tram de costa entre la badia de Sant Feliu de Guíxols i la de Sant Pol, en el mateix municipi, es caracteritza per la presència de cales molt estretes, engorjats i freus que sovint acaben en petites coves, que fan d'aquest litoral un racó ben misteriós i de gran interès paisatgístic. Resseguir-lo amb caiac, bot d'origen esquimal i de sorprenent maniobrabilitat, és una magnífica oportunitat per descobrir-hi indrets pràcticament inaccessibles a peu o amb altres tipus de barques, que no poden apropar-s'hi (entre molts altres, la cova dels Corbs o de les Rates Penades n'és un exemple).

El punt de partida d'aquest recorregut és la platja de Sant Pol. L'escriptor i periodista ganxó Gaziel la

va descriure com «una platja força gran, cenyida de la banda de mar, a dreta i esquerra, per dues puntes rocoses. És molt pintoresca la del cantó de garbí, corcada de coves que hi han anat obrint els temporals de llevant, i rompuda de penya-segats graciosos, amb pins que s'arrapen a les esquerdes del rocam...»

La platja ofereix un dels últims testimonis de dunes de la Costa Brava, les quals compten amb una lloable població de lliris de mar (*Pancratium maritimum*), una espècie pròpia d'aquests ambients amb risc de desaparèixer si no es té cura d'aquest ecosistema. A Sant Pol, també hi podem veure les darreres casetes de bany del litoral gironí (només a l'estiu), i enmig de cases, ho-

tels i apartaments hi destaquen algunes edificacions senyoriales, com la casa Pere Màrtir Estrada, que llueix tantes torres com descendents tenia el seu propietari. A llevant de la badia, hi sobresurt l'emblemàtic hotel Sa Gavina, establiment de reconegut prestigi internacional.

Descobert aquest entorn, prenem el caiac, atansem-nos a l'aigua i comencem a vogar. Potser allò que fa molt accessible la pràctica del caiac és que no es requereix experiència prèvia ni una forma física especial. Ens dirigim cap a garbí de la badia, cap a sa Caleta, i resseguim des d'aquest punt la diversitat de formes rocoses que conforma aquest paisatge costaner.

Entrar en cada cala o en cada cova suposa viure una situació ben diferent. Un cop superada mitja badia, entrem, per exemple, a la cala dels Mussols, que acaba en la cova que duu el mateix nom. Té una entrada molt estreta, amb un passadís d'una braça d'amplada, on és més fàcil desplaçar-se empentant-se amb les mans per les parets que no pas fer-ho remant. Des del fons del corredor, s'observa un magnífic contrallum que emmarca la punta d'en Pau, a l'altra banda de la badia.

Des del caiac també es poden observar molt bé algunes mostres de la fauna d'aquesta zona, sobretot la

El caiac permet arribar a llocs de la costa pràcticament inaccessibles a peu o amb barca. A la foto: Cala Ventosa.

SORTIDA. Platja de Sant Pol

ARRIBADA. Mateix lloc

APARCAMENT. Els més propers a la platja són de pagament, però al sector de llevant són gratuïts.

ACCÉS AMB ANSPORT PÚBLIC. Des de qualsevol parada dels autobusos Crurisa, de Sant Feliu de Guíxols

ALTRES ACCESSOS. Passejada pel camí de ronda de Sant Feliu a Sant Pol (part sud), o bé del camí de ronda de s'Agaró (part nord).

LLOGUER DEL CAIAC. A la mateixa platja de Sant Pol

RECORREGUT. Sortida de la platja de Sant Pol. Es recomana resseguir la línia de la costa fins al principi de l'espigó del port de Sant Feliu, al racó de cala Jonca.

TEMPS DEL RECORREGUT. aproximadament 2 hores

MILLOR ÈPOCA DE L'ANY. A les minves de gener o a les primeres hores d'un dia d'estiu. En aquestes calmes, l'esforç que cal fer és inferior i això permet gaudir més de l'excursió.

INDRETS I ELEMENTS D'INTERÈS. Platja de Sant Pol, casetes de bany (només a l'estiu), dunes de Sant Pol (visita opcional a peu), xalet de les Set Puntes (des de la mateixa platja o des del caiac), platja fòssil (des de la mateixa platja o des del caiac), sa Caleta, cala Maset, cala del Peix, cala i cova del Mussol, cova de les Rates Penades, cala de n'Oliu, cala del Cap de Mort, punta des Molar, cala Ametller (gran interès natural), les Balelles, els Secaïns, cala del Molí, via ferrada (des del caiac), esculls d'en Blanch, ses Sofreres, cala Jonca.

LLEGENDA PUNTS D'INTERÈS. 1. Sa caleta del Racó de Garbí / 2. Freu i cala de les Figures / 3. Cala Maset / 4. Cala des Cranc / 5. Cala Fonda o del Peix / 6. Cala i cova dels Mussols / 7. Cala de

n'Oliu / 8. Cova de les Rates Penades / 9. Cala del Cap de Mort / 10. Punta del Cap de Mort / 11. Cova del Molí / 12. Secaïns de Terra / 13. Secaïns de Fora / 14. Esculls d'en Blanch / 15. Escull de la Guilla o Trencatims / 16. Les Balelles

terrestre. Gavians argentats, corbs marins emplomallats, algun blauet o fins i tot algun peix que salta de l'aigua, en són alguns exemples. A més, els refugis que dibuixa aquesta costa permeten amb tota comoditat la pràctica del *snorkel*: on des de l'aigua i amb l'ús d'unes simples ulleres i un tub es pot observar el fons marí.

Un cop superat el cap de Mort, s'obre la cala Ametller, únic racó d'aquest litoral lliure d'edificis i que forma part de l'espai natural del massís de l'Ardenya o Cadiretes. Aquest paratge protegit es recupera de l'estiu de 2003, d'un incendi que va afectar part de la pineda i els suros que hi viuen –alguns de mida considerable–.

Entre els nombrosos elements que es podrien destacar

d'aquest tram, hi ha una via ferrada, adequada a l'entorn de la cala del Molí i que atrau nombrosos alpinis-

tes d'arreu, meravellats per l'encant d'aquest racó de litoral.

La cala Jonca, a tocar l'espigó del port pesquer de Sant Feliu, és el punt final de la nostra etapa. Per anar de la platja de Sant Pol fins a aquest punt i tornar ens caldran –per veure-ho tot bé– unes dues hores. De tornada, una banyada a la platja de Sant Pol ens permetrà observar dos elements més d'aquella badia ben interessants. D'una banda, les restes de la quilla d'un vaixell, possiblement el Trentino, que va enfonsar-se els anys trenta del segle XX. Malauradament, els corrents no la fan visible sempre. I a la mateixa platja, a trenc d'ones, s'observa –i ho notem amb la duresa de la sorra– una platja fòssil, testimoni de nivells del mar del passat, més baixos que l'actual 🌊.

→ Els noms de la costa

En el tram de costa entre Sant Feliu de Guíxols i Sant Pol trobem, en pocs centenars de metres, nombrosos indrets que reben noms relacionats amb animals. Aquesta nomenclatura es troba extensament recollida a *Toponímia Litoral del Terme de Sant Feliu de Guíxols*, del geòleg Lluís Pallí, publicat el 1983 per l'Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols. Per exemple, s'hi troben les cales del Cargolet, des Cranc, dels Mosquits, del Peix o dels Corbs; coves com la de les Rates Penades o la dels Mussols; i illetes com les Balelles (algú considera que aquest nom podria venir de la petita medusa *Velella*). El mateix passa amb la cala Fonda, més coneguda com a cala del Peix, arran de l'embarrancament d'un orqual comú (balena mediterrània) el 1912 🌊.